

ДОБРИ И ДИМО. Води ни тогава!

(Кики тръгва напред и бие барабана. Децата след него. Отъ всички страни излизат зайчета и го заграждат).

ВСИЧКИ ЗАЙЧЕТА. Не тръгвайте съ Кики! Не тръгвайте!

ЦАРКИНЯТА. Не тръгвайте съ Кики, деца! Кики ви лъже. Горският царъ ще ви обърне на зайчета.

ВСИЧКИ ЗАЙЧЕТА. Кики е лошъ! Лъжецъ е Кики! Всички ни измама!

ЦАРКИНЯТА. Преди три дни и азъ бѣхъ дете като васъ, а вижте ме сега!

КИКИ. Пуснете ме! (Тегли се). Ще кажа на горския царъ!

ВСИЧКИ. Кажи му! Не ни е страхъ!

ДИМО. Кжде е царската дъщеря? Тука ли е?

ЦАРКИНЯТА. Да, азъ съмъ!

ДИМО. Ти ли си? Не можахъ да те позная.

ЦАРКИНЯТА. А азъ веднага ви познахъ. Вие сте Димо и Добри, дето живѣте при гората?

ДОБРИ. Ние сме!

ДИМО. За тебъ дойдохме. Да те освободимъ.

ВСИЧКИ ЗАЙЧЕТА. Ще ни освободятъ! Ще ни освободятъ!

ЦАРКИНЯТА. Но какъ ще победите горския царъ? Защо не взехте отъ двореца войници?

ДИМО. Не трѣбватъ войници. Ние чухме разговора на две катерички и разбрахме какъ ще го победимъ.

ВСИЧКИ ЗАЙЧЕТА. Ура! Спасени сме вече!

(Кики се дърпа, иска да избѣга).

ВСИЧКИ ЗАЙЧЕТА (Спиратъ го). Стой! Кжде? Измамнико! Ти си виновенъ за всичко!

ЕДНО ЗАЙЧЕ. (Изправя се предъ Кики). Я ми кажи ти, защо ме излъга, че горскиятъ царъ можелъ да ми даде топка да скача до облацитъ?

ДРУГО ЗАЙЧЕ (Излиза напредъ). Защо ме излъга че ще получа бравда, която сама сѣче дървета?

III ЗАЙЧЕ (Излиза напредъ). Защо ме излъга, че ще получа обувки, съ които ще тичамъ бързо като вѣтра?

КИКИ. Не знаехъ азъ, че...

ВСИЧКИ. Лъжешъ! Ти си виновенъ за всичко!

ЕДНО ЗАЙЧЕ. Дръжте да го набиемъ!

ДРУГО ЗАЙЧЕ. Да го обесимъ на едно дърво!

III ЗАЙЧЕ. Да го хвърлимъ отъ скалитъ долу! (Повличатъ го).

ЦАРКИНЯТА. Чакайте бе, какво правите!

КИКИ. (Пада на колѣне). Милость! Милость! Не ме убивайте. Спасете ме, царкиньо! Азъ не съмъ виновенъ!

ДИМО, ДОБРИ И ЦАРКИНЯТА. Оставете го!

(Зайчетата ги заобикалятъ).

КИКИ. Азъ не знаехъ, че вие не искате да станете зайчета. Горскиятъ царъ ми казваше, че така ще да е по-добре за васъ. И като ви гледахъ да тичате и играете изъ гората, повѣрвахъ му. Но сега виждамъ, че съмъ вършилъ нѣщо лошо. Простете ми!